

НАРОДНИ УНИВЕРСИТЕТИ И СОЦИАЛЕНЪ ПРОГРЕСЪ

Нѣкога читалищата изпълниха съ достоинство голѣмата си задача за пробудата и издигането на националния духъ. Въ днешно време къмъ необходимото продължение на тази задача имъ предстои още една. Сѫщо така голѣма: да улесняватъ общия социаленъ прогресъ.

Днесъ не подлежи на никакво съмнение, че въ основата на социалния прогресъ седи умствената и душевната култура. Социолозите установиха вече, че всичките форми и прояви на социалния животъ никнатъ отъ начина, по който човѣците влизватъ въ връзка и отношение помежду си. Въ сѫщностъ всичките социални форми и прояви не сѫ нищо друго, освенъ външнъ изразъ и конкретизация на междучовѣшките връзки. Всичките области на социалния животъ: економическата, моралната, религиозната, научната, художествената, правовата, политическата се пораждатъ и се развиватъ на единствената база на отношенията между хората и на тѣхните между зависимости. Ако хората можеха да живѣятъ изолирано и независимо едни отъ други, нѣмаше да има никакъвъ социаленъ животъ, никакви социални форми и прояви.

Какво съдѣржатъ необходимите връзки и отношения между хората? Преди всичко: неотменимите стремежи за себезапазване, после безбройните други за задоволяване всевъзможни понататъшни потреби отъ egoистичнъ или възвишенъ характеръ. Така, междучовѣшките отношения представляватъ безкраина разноцвѣтна фреска отъ нормално-естествени, отъ разни груби, алчни и порочни и отъ издигнати, чисти и хумани стремежи и желания. И това море отъ вълни мрачни и бурни, които взаимно се разбиватъ и отъ вълни тихи и свѣтли, които се догонватъ и приливатъ въ величествени сребърни струи, създава положителните и отрицателните социални форми и прояви.

Така че, самите социални институти, отъ какъвто характеръ да сѫ тѣ, изразяватъ многократно повторени, опредѣлени, кристализирани отношения между хората и тѣ не могатъ да еволюиратъ, до като тѣзи отношения не претърпятъ дадени промѣни.

Всичко това е, на кратко изказано, най-новата теория за създаването на социалните прояви и форми: релационната теория, възприета вече навсѣкѫде.

По-нататъкъ тази теория гласи така: ако социалниятъ животъ се гради на междучовѣшките връзки и зависи отъ тѣхъ, то значи, че социал-

